

“Minden forrásom belőled fakad”- Káptalanfüredi nyári hittantábor

2022. július 11-15. között a Szent Erzsébet Ferences Plébánia egy hetes nyári tábort szervezett a hittanos gyermekek részére a Balaton északi partján fekvő Káptalanfüreden.

Július 11-én reggel 45 gyermek várta izgatottan a vonat indulását 5 kísérelővel együtt.

Ők olyan fiatalok, akik középiskolai és egyetemi tanulmányaikat végzik különböző intézményekben. A tábor témája az Eucharisztia volt. „Minden forrásom belőled fakad.” Minden nap szentmisén vettünk részt a helyi kápolnában, melyet közös énekléssel igyekeztünk szebbé tenni. Asztrik atya szentbeszédeiben mindig a napi evangéliumról elmélkedett, vagy az adott nap szentjének életéből ragadott ki egy-egy mozzanatot, és mondta el, hogy az ő életében, hogyan találkozott, hogyan hatott rá és mit tanított neki az a szent.

A lelki programok mellett mindig jutott idő arra, hogy a gyermekek közösségi élményekkel is gyarapodjanak. Egyik nap egész napos kirándulás keretén belül hajóztunk át Tihanyba, ahol megtekintettük az apátságot. Útközben Asztrik atya a bencés szerzetesekről és munkájukról tanított bennünket. Az apátságban az ő vezetésével kaptunk tájékoztatást arról, hogy kit és mit ábrázolnak a képek, a szobrok és mi a jelentésük.

Megtekintettük az interaktív kiállítást, és az apátság kápolnájában szentmisén ad-

tunk hálát a nap kegyelmeiért. A többi napokon kreatív kézműves foglalkozásokkal és sportprogramokkal gazdagítottuk a gyerekeket. Nagy sikere volt a pólók batikolásának és az egyenpólók készítésének is, melyeket fiataljaink irányítottak és vezettek. Az érdekes programok mellett az igazi vonzerőt a gyermekek számára a

balatoni fürdőzés és a balatonfüredi tűzoltóságban tett látogatás jelentette. Az esti fürdőzés a Balatonban csúcspont volt. Utolsó előtti nap Asztrik atya barátai jöttek le hozzánk, akik

zenés estjükkel felhőtlen jókedvet és vidámságot varázsoltak a táborunkba. Fáradtan, de élményekkel gazdagodva tértünk haza –

Istennek hála –, és elhatároztuk, hogy jövőre újra visszatérünk a Balatonra!

(Máténé Bokor Kinga)

A Ferences Család Királynőjének Ikonja

A múlt heti hírlevél ismertette az „IKON” megérkezését, fogadtatását és a program szerinti eseményeket hétfőtől szerdáig. Csütörtöktől folytatódtak a Szűzanya és Szent Fia ikonja

előtti köszöntések, imádságok. A csütörtöki nap hódolatát emelte az egész napos szentségimádás is. A 9 órai szentmisét Ferenc atya celeb-

rálta, aki a szombathelyi Szent Bonaventura Világi Rend asszisztense is. Homíliáiban Szent Ferenc, Szent Klára, Szent Antal, Szent Erzsébet, Szent Bonaventura ferences szentekről elmélkedett. A szombati nap külön is emlékezetes marad, mivel a szentmise keretében Lászlóné Erzsike, a ferences világi rend tagja örök fogadalmat tett. Nagy örömünkre a vasárnapi ünnepi szentmisét Berhidai Piusz OFM, a rend előjárója celebrálta. Homíliájában Jézus Mártánál és Máriánál való látogatását párhuzamba helyezte az olvasmányban felolvasott vizitációval, Ábrahámnál. Mária a jobbik részt vállalta, a csendes szemlélődést. Nekünk is ez a feladatunk. Hétfőn a szentmise után az ikervári és a sótonyi csoport köszöntötte a Ferences Család Királynője ikont András atya közreműködésével. A keddi napot is, mint minden nap a Boldogságos Szűz Mária hét örömeinek rózsafüzérével kezdtük. Az utolsó titok után 2 Üdvözlégyet imádkoztunk, mert a hagyomány szerint a Szűzanya 72 évig élt, így tisztelgünk életének minden évéért.

Tisztelettel és szeretettel búcsúztunk az ikontól, hogy utolsó magyarországi „állomáshelyére”, Esztergomba vigyük, ahol az országos káptalan (Világi Rend) résztvevői is találkozhatnak vele. A Jóisten áldása kísérje útján az IKON-t!

(Takácsné Irma)

Ferences Család Ikonja Szombathelyen – P. Berhidai Piusz tartományfőnök szentbeszéde

Az ikon: egy álló kép. Manapság mozgóképekhez szoktunk, sőt: folyamatos villódzások, gyorsan váltakozó harsány képek, monitorok... Talán már idejét is múlt egy ikon. Vagy mégsem. Hiszen míg az állandó film, mozgókép, videók nézésébe belefárad nemcsak a szem, hanem a lélek is, addig egy mennyei dicsőséget sugárzó, szenteket ábrázoló ikon inkább megnyugtat, de semmiképp nem gyalulja le az ember lelkét. Egy ikonhoz talán másként is kell hozzáállni, mint az általában megszokott mozgóképekhez.

Legjobb először kialudni magunkat, azután enni, inni egy kicsit, majd odaállni/térdelni, esetleg ülni a kép elé, és elég bátornak lenni ahhoz, hogy ne csináljunk semmit. (Még akár el is alhatunk, ami nem feltétlen baj...) Ha merünk egyszerűen ott időzni az ikon előtt, akkor talán megtapasztaljuk, hogy az az állókép megoszt valamit abból a fényből, békéből, ami az örök, isteni élet visszfénye; és találkozzunk magával a Szenttel, az istenivel. Ha vesszük a bátorságot, hogy megálljunk a mindennapok forgatagában, képesek leszünk az olyan találkozásokra, amelyekről a mai olvasmányokban is hallottunk: Ábrahám és a titokzatos három vendég; Jézus Márta és Mária és Lázár házában. Az olvasmányban és az evangéliumi részletben egy vendégség képét szemléltethetjük. Ahhoz, hogy **„Többet jassunk”** ezekből, meg kell fontolnunk azt a különbséget, amely az ókori vendégség és a modernkori hozzáállás között van. Az ókorban, ha vendég érkezett, megállt az élet: a mindennapos, monoton munkát felfüggesztették, mindent az érkező vendéghez igazítottak – ünnepeletek. Nemcsak pár percen, órán át, hanem akár napokig. A mindennapok valóban szürkék, egyhangúak, munkával és sokszor kínlódással voltak tele. Ezt szakította meg a vendég érkezése, s az efölötti ünnep. Az evangéliumi tanúság szerint Jézus szívesen jár vendégségbe, legalábbis Szent Lukács szerint, s Jézusban az Isten jön az emberhez vendégségbe. Lukács evangéliumában hét, ill. nyolc vendégség-elbeszélést olvashatunk; háromszor(!) Jézus az általa egyébként kritizált farizeusokhoz megy vendégségbe, ilyenkor rendszerint megütközést kelt a szavaival, viselkedésével... kétszer vámosok és bűnösök körében vendégeskedik (Lévi, Zakeus); a legmeghittebb az utolsó két alkalom: az Utolsó Vacsora, valamint a feltámadás után az emmauszi tanítványokkal... Miről tanúskodik Márta és Mária története? Arról, hogy szemben áll egymással a munka és az imádság? A mindennapokban megtapasztalhatjuk ennek feszültségét, de munka és imádság szembeállítás nem igaz dolog. Szent II. János Pál pápa így ír a két nővér története kapcsán: „Megszívlelendő tanulság: sosem szabad semmiféle ellentétet látnunk a cselekvés és az elmélkedés között. Azt olvassuk az evangéliumban, hogy Márta volt az (és nem Mária), aki Jézust otthonába fogadta. Harmónia van e két dolog között.

Ora et labora! E szavak tartalmazzák a teljes programot: nem ellentétet, hanem színtézist, az egyformán fontos elemek összeolvadását.”

Miről van akkor szó? Jézus vendégségbe jön, de a találkozás vele mindig függ az ember döntésétől. Ki-ki eldöntheti (eldönti), hogy akar-e valóban találkozni a hozzá érkező Istennel. Ahhoz, hogy a másikkal valóban találkozzak, azaz nemcsak fizikailag, hanem hogy odaforduljak felé egész valómmal, figyelemmel, mindehhez kell a készségem, ez nem tud csak úgy véletlenül vagy automatikusan történni. Persze, ha „odaszánom” az időmet, energiámat, figyelmemet a másik jelenlétére, megtörténhet, hogy nem az történik, amit én akarok, ami az én kedvem szerint való. Megtörténhet, hogy a másik – a vendég – olyat tesz vagy mond, ami kibillent megszokott látásmódomból, kényelmemből, vagyis hat rám, formál engem. Ilyenek Jézus vendégségei. Ha a mindennapok mozgalmasságában, a sok tennivaló közepett képes vagyok megállni, hogy jelen legyek a jelen lévő Isten számára, akkor felismerhetem, hogy nem én látom vendégül Őt, hanem Ő engem. És ezekre a találkozásokra, az Isten jelenlétében való időzésre mérhetetlen szükségünk van. Amikor egy szentmisében ünneplünk, éppen ez történik. Mindannyian a Szent Vendégség részesei vagyunk, ahol maga Isten van jelen, és ő erősít, táplál, kapcsol bele az ő saját isteni életébe.

IMÁDSÁG A NAGYSZÜLŐK ÉS IDŐSEK 2. VILÁGNAPJÁRA

Hálát adok neked, Uram, a hosszú élet áldásáért, mert azoknak, kik hozzád menekülnek, megadod, hogy gyümölcsöt teremjenek!

Bocsásd meg, Uram, csüggedtségemet és kiábrándultságomat, és kérlek, ne hagyd el engem, amikor az erőm csökken!

Taníts meg reménykedve nézni a jövőre, melyet nekem adsz, a küldetésre, melyet rám bízol, hogy vég nélkül énekelhessem dicséretedet!

Tégy engem a gyengédség forradalmának lelkes művészevé, hogy szeretettel őrizzem unokáimat

és minden gyermeket, ki nálad keres menedéket.

Védd meg, Uram, Ferenc pápát, és add meg Egyházadnak, hogy megszabadítsuk a világot a magánytól, és vezérelj lépteinket a béke útjára! Ámen

[Hirdetések]

Július 24-én (ma), Szent Joakim és Szent Anna ünnepéhez kapcsolódóan a 10 órai szentmise keretében megáldjuk jubiláns házaspárjainkat és a nagyszülőket.

Augusztus 2-án, kedden van templomunk felszentelésének 387. évfordulója és egyben az **Assisibeli Angyalos Boldogasszony kápolna (Porciunkula) ünnepe**.

Ezen a napon **9 órakor mutatunk be ünnepi szentmisét** templomunkban.

Főcelebráns: Brenner József nagyprépost úr.

Ezen a napon **teljes búcsú nyerhető** a szokásos feltételekkel.

Augusztus 15-én, Nagyboldogasszony Főünnepén buszos zárandoklatot szervezünk Frauenkirchenben.

Érdeklődni és jelentkezni az irodán lehet.

A plébániai iroda július 25-29-ig zárva tart.